

Amsterdammers willen het eerste azc openen voor queer vluchtelingen: ‘In Den Haag wordt dit probleem al jaren niet opgelost’

Vier Amsterdamse partijen willen dat er in de hoofdstad een apart asielzoekerscentrum komt voor kwetsbare groepen, zoals lhbt+-personen. Het initiatief komt voort uit het huiveringwekkende verhaal van Omari (24) uit Nigeria

De Nigeriaanse vluchteling Omari, raadslid Suleyman Aslami (D66) en Peter Vermij werken samen aan het plan voor een apart azc in Amsterdam voor kwetsbare mensen, zoals lhbt+-personen.

Bron Foto Bram Petraeus

[Johan van Heerde](#)

TROUW redacteur asiel en migratie

Gepubliceerd op 1 december 2025, 16:00

De littekens op het lichaam van Omari (24) herinneren hem iedere dag aan de gruwelen die hij als queer persoon in Nigeria meemaakte. De jonge vluchteling trekt de mouw van zijn grijze trui omhoog en laat zijn verminkte bovenarm zien. Hij vertelt: “Ik werd opgesloten in een ruimte met drie wilde honden. Dat ik wist te ontsnappen heeft mijn leven gered.

Omari ontvluchtte Nigeria, een land dat antihomowetten kent en waar mensen uit de lhbt+-gemeenschap hun leven niet zeker zijn. Na een jarenlange reis, die Omari als ‘levensgevaarlijk’ omschrijft, belandde hij in 2023 bij het aanmeldcentrum voor asielzoekers in het Groningse Ter Apel. “Eindelijk had ik een veilige haven gevonden, dacht ik. In een land waar ik kon zijn wie ik wilde zijn.”

‘Nooit gedacht dat me dit in Nederland zou overkomen’

De eerste kennismaking met Nederland liep voor Omari opnieuw uit op een traumatische ervaring. “Ik werd buiten de hekken van het azc aangevallen door andere migranten. Ze hadden messen en ik werd mishandeld en verrot gescholden”, zegt hij met zijn zachte stem. “Waarom? Omdat ze aannamen dat ik homo ben, ze vonden me er vrouwelijk uitzien. Het was een vreselijke ervaring. Met name omdat ik nooit had verwacht dat dit me in Nederland zou overkomen.”

Omari vertelt zijn verhaal in vloeiend Engels in een hip Amsterdams restaurant dat wordt gerund door vluchtelingen, the Refugee Company. Bij hem aan tafel zitten hoofdstedeling Peter Vermij, die een burgerinitiatief oprichtte voor veilige opvang in Amsterdam, en D66-raadslid Suleyman Aslami.

Laatstgenoemde diende deze maandag samen met leden van GroenLinks, Volt en Partij voor de Dieren een voorstel in om in de hoofdstad het eerste Nederlandse asielzoekerscentrum te openen speciaal voor de opvang van kwetsbare groepen, zoals lhbti+-vluchtelingen en alleenstaande vrouwen. De partijen roepen het gemeentebestuur op om met het landelijke opvangorgaan Coa in gesprek te gaan over de uitwerking van zo’n uniek azc.

“Het wordt hoog tijd om kwetsbare vluchtelingen beter te beschermen”, zegt Aslami die is geboren in Kabul en decennia geleden met zijn familie naar Nederland vluchtte. “Ook in onze stad voelen asielzoekers zich soms onveilig in een azc. In nota bene de regenboogstad van het land, waar volgend jaar WorldPride wordt georganiseerd. Laat onze stad dan de eerste zijn die dit probleem gaat oplossen.”

‘De bruutheid raakte me’

De kiem van dit voorstel ligt bij het verhaal van Omari, vertelt oud-journalist Peter Vermij. Hij kreeg met een groepje kennissen uit de homocommunity in Amsterdam het relaas van Omari te horen en was meteen onder de indruk.

“De bruutheid van het verhaal raakte me natuurlijk en tegelijkertijd vond ik Omari enorm inspirerend. Hij straalde de wil uit om echt iets te doen aan de veiligheid van vluchtelingen met een lhbti+-achtergrond in Nederland, ook al is dat hier niet meer zijn probleem.”

Dat zit zo: na enige tijd in Nederland bleek dat Omari vanwege Europese regels zijn asielaanvraag in Duitsland moest doorlopen. Daar kreeg Omari voorgelegd of hij opgevangen wilde worden in een apart azc speciaal voor lhbti+-vluchtelingen, een alternatief dat in veel deelstaten in Duitsland beschikbaar is.

Omari: “Natuurlijk zei ik ja en ik kwam eindelijk op een veilige plek. Tegelijkertijd dacht ik: hoe is het mogelijk dat deze opvang in Nederland niet bestaat, het land waar ik van droomde omdat het zo vooroploopt als het gaat om homorechten.”

Probleem structureel niet opgelost

Omari kreeg in Duitsland een verblijfsvergunning en woont nu in Keulen. Toch deelde hij zijn verwondering met Peter Vermij en zijn kennissen die het Comité Veilige Opvang Amsterdam oprichtten. Omari deed daarop zijn verhaal in de gemeenteraad en op initiatief van Vermij en Aslami gingen vijf Amsterdamse fracties in juni op werkbezoek in Omari’s lhbti+-opvang in Duitsland.

Van links naar rechts: Suleyman Aslami, Omari en Peter Vermij.

Bron Foto Bram Petraeus

“We richtten ons bewust op de gemeente Amsterdam, in plaats van de landelijke politiek. In Den Haag is dit probleem al jarenlang bekend maar het wordt structureel niet opgelost”, zegt Vermij. “Het leek ons beter om lokaal te beginnen. Natuurlijk in de hoop dat andere steden het voorbeeld zullen volgen.”

In 2017 verzocht een meerderheid van de Tweede Kamer de regering om invulling te geven aan een aparte, veilige opvang voor lhbt+’ers. In andere EU-landen als België, Zweden, Duitsland, Oostenrijk, Spanje en Italië zijn zulke locaties er, maar in Nederland nog niet.